La llavor dels somnis

En Narcís Comadiratenia –i té encara– un poema titulat «1939», on acaba dient que, després de la tragèdia sagnant de la Guerra Civil, enmig de la runa i de les cendres, havia quedat enterrada una fràgil «llavor dels somnis». El poeta es referia als somnis de democràcia, de llibertat i de regeneració social que havia començat a sembrar la República a partir d'aquell dia d'abril de 1931, que ara sentim tan llunyà i tan proper a la vegada.

L'any 2001 vaig tenir el goig d'editar el llibre autobiogràfic que signaven Carmel Rosa i Antònia Adroheri que vam titular precisament amb aquest vers de Comadira. Carmel Rosa havia militat en el POUM i va lluitar al front d'Aragó comandant una centúria d'antifeixistes que el cineasta anglès Ken Loachva recrear en la seva pel·lícula Terra i llibertat. Antònia Adroher era mestra i va ser la primera dona regidora de l'ajuntament de Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/ajuntament-de-girona.html], i aquell 14 d'abril –portant l'ensenya republicana– va encapçalar la manifestació que va culminar amb la proclamació del nou règim de llibertat a la plaça del Vi.

Per tal d'arrodonir el llibre els vaig demanar que em redactessin un escrit final, una conclusió, i em van donar un text que acabava així: «Ara, quan ja passem llargament dels vuitanta anys, podem dir que conservem la fe dels anys joves i madurs, en un món profundament diferent dels nostres primers anys de vida militant. Els avenços científics i tecnològics, la preparació cultural, el millor coneixement del món, els sistemes d'informació, permeten audàcies que no podíem ni somiar seixanta anys enrere. Part dels nostres somnis, dels nostres ideals, s'han convertit en realitat. D'altres seguiran promoguts per noves generacions. N'estem segurs.».

Per anys que passin, el 14 d'abril serà sempre una data per recordar. Però aquest any ho fem, a més, amb una república proclamada solemnement des del Parlament de Catalunya i referendada per més de dos milions de catalans. Ara ens toca a nosaltres la responsabilitat de portar-la a bon port i de fer florir, d'una vegada, aquelles llavors tant de temps adormides.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/04/14/llavor-dels-somnis/907337.html?utm_source=rss